

	Transport	Kubikfot.
Till Göteborg		157,449.
» Helsingborg		48,988.
» Sölvesborg		10,220.
» Landskrona.....		6,390.
» Åhus		2,400.
» Cimbrishamn.....		810.
» Norrköping.....		796.
		250.
	Summa	227,303.

Stockholm i Januari 1880.

Wilh. Wettergrund.
Revisor.

Likheten med originalet intyga:

H. Halldin. J. August Sjö.
Riksdagsmän.

N:o 62.

Af Herr L. Torpadie: Om underdånig skrifvelse med begäran om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till lag rörande offentlighet vid underrätters och polisdomstolars förhandlingar.

För en hvar, som granskar stadgandena i den svenska processrätten, måste det vara i ögonen fallande att deribland saknas något bestämdt lagbud angående offentlighet vid underdomstolars och poliskamrars förhandlingar. Under det att, om jag icke bedrager mig, denna offentlighet har skydd af grundlag i flera konstitutionella stater, finnes i vår lagstiftning, rörande detta ämne, ingenting föreskrifvet i fråga om polisdomstolar samt, beträffande de egentligen så kallade underrätterne, intet annat, än den i Kongl. Cirkuläret den 23 Mars 1835 förekommande *erinran* till vederbörande "att det urgamla bruket af offentlighet vid un-

derrätter vidmakthålla;“ från hvilken allmänna regel intet annat undantag, mig veterligen, gifves, än då ransakas skall angående det ena af de ohyggliga brott, som omförmäles i 18 kapitlet 10 § strafflagen, i hvilket fall Kongl. Brevet den 12 Juli 1750 fortfarande torde ega tillämplighet.

Det åberopade Kongl. Cirkuläret innehåller således icke något bestämdt lagbud, utan blott en uppmaning att iakttaga ett bruk, visserligen urgammalt, men dock endast ett — bruk. Då härtill kommer att detta cirkulär har tillkommit i administrativ väg, ehuru det ämne detsamma afser uppenbarligen tillhör det lagstiftningsområde, hvarom 87 § 1 mom. Regeringsformen förmåler, torde det icke anses otillständigt, om jag dristar fästa Riksdagens uppmärksamhet å denna brist i vårt rättsväsende.

Vid första påseendet skulle det synas som denna brist lätt vore afhjelpat genom ett af Konung och Riksdag gemensamt antaget enkelt, men klart och oförtydligt lagstadgande, att underrätters och polisdomstolars förhandlingar skola vara offentliga. Men vid närmare eftersinnande torde en och annan detaljbestämmelse, ja måhända ett och annat undantag från nämnde allmänna regel icke kunna undvikas. Man bör nemligen icke lemna ur sigte, att trängseln i en domsal kan blifva så stor, att domstolen nödgas, om fråga derom väckes, bestämma, hvilka som företrädesvis böra erhålla plats; att ransakningar ofta skola hållas i fängelser, hvarest både det inskränkta utrymmet och omsorgen om nödig tystnad inom häktet torde erfordra särskilda ordningsstadganden, helst domstolarne i detta fall sakna den myndighet öfver lokalen, som de ega i fråga om sina egna sessionsrum, samt att både i den allmänna sedlighetsintresse och med skäligen afseende på vittnens, framför allt de kvinligas blygsamhetskänsla, undantagsstadgandet i 1750 års Kongl. Bref torde böra utsträckas till ett eller annat af de gröfre sedlighetsbrotten, åtminstone så till vida, att utom parter och vittnen dervid finge närvara endast några få vare sig af domstolen, parterne eller på annat sätt dertill utsedde personer.

Med anledning af hvad jag nu haft äran andraga, föreslår jag vördsamast,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse ville hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, så fort ske kan, för Riksdagen framlägga nådigt förslag till lag om offentlighet vid underrätters och polisdomstolars förhandlingar, med särskilde stadganden, såväl då menighetens antal är större, än att den kan i domstolslokalen inrymmas och följaktligen företrädesrätt till erhållande af plats kan ifrågakomma, som ock när ransakning med häktad person hålles å fängelse, samt med det undantag i fråga om ransakningar angående de gröfsta sedlighetsbrotten, att endast parter och vittnen

jemte ett visst antal dertill utsedde personer dervid ega närvara.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles ödmjukligen.

Kalmar i Januari 1880.

Ludv. Torpadie.

N:o 63.

Af Herr A. K. Gasslander: Angående underdånig framställning om framläggande för Riksdagen af förslag till ändrad fördelning af det rikets städer och köpingar åliggande ordinarie båtsmanshåll.

Då vi härmed gå att förnya ett af undertecknad Gasslander för sistl. års Riksdag framlagdtt förslag om underdånig skrifvelse angående reglering af städernas och köpingarnes båtsmanshåll, tillåta vi oss att i minnet återföra hvad i hufvudsak redan då, i fråga om detta ärendes föregående behandling, blef andraget, nemligen:

att rikets samtliga städer och köpingar enligt gällande föreskrifter äro skyldigè att gemensamt hålla 879 nummer af den ordinarie båtsmansroteringen;

att vid den genom Kongl. Maj:ts nådiga bref den 21 September 1839 fastställda fördelningen af förenämnde båtsmansnummer emellan städerna och köpingarne efter hvarderas bevillning för innehafvande jord, hus och tomter samt borgerlig rörelse, dock det förbehåll vardt fästadt, att på städerna sjelfva finge bero att vid hvarje riksdag göra anhållan om sådan förändring i denna reglering, hvar till städernas stigande eller sjunkande välstånd eller andra omständigheter kunna föranleda;

att Riksdagen, till följd af gjord framställning i ämnet, uti underdånig skrifvelse den 14 April 1866 anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga förslag till förnyad fördelning af städernas ordinarie båtsmanshåll;

att slutligen, sedan vederbörande kollegier på nådig befallning den 27 Okto-